

HET AMSTERDAMS LYCEUM
OLO-BULLETIN

nummer 22, december 1998

· OUD-LEERLINGENORGANISATIE
van
HET AMSTERDAMS LYCEUM

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfrond 42
1183 GB Amstelveen
tel.: 020-6452772

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25
1071 SL Amsterdam
tel.: 020-6719159
fax : 020-6648529
e-mail: pvcleef@giro.net.nl

OLO-bestuur

Marijke ten Bosch-Blase
Paula van Cleef-Joachimsthal
Derk Kappelle
Maarten Lemberger
Eric Ros

bankrekening OLO: 46.78.07.493

foto's: R. Hendriks, P. van Cleef

lay out/DTP : Leszek Sczaniecki
druk : F. Vonk

Van de redactie

Opnieuw een bulletin, met hopelijk voor elk wat wils.

In deze aflevering twee bijdragen met Het Amsterdams Lyceïsten Orgaan (HALO) als onderwerp.

Ank van Campen bespreekt de inhoud in die jaren vlak na de oorlog. Ze prijst het liberale klimaat op onze school. Geen preventieve censuur door de schoolleiding, en eigenlijk ook niet of nauwelijks achteraf. Dat was iets bijzonders in die tijd, toen we ook al Interlyceales wonnen.

Hugo van Dam schrijft over het midden van de jaren vijftig.

Hij heeft het met trots over de hoog gekwalificeerde docenten die hoogleraar werden. Ook wordt aandacht besteed aan de 5x8-revue in het Concertgebouw.

In de opsomming van bijzondere docenten (Schraa, Krijn) mag de naam Teixeira de Mattos niet ontbreken. Aan deze 'special' werd in dit blad al veelvuldig aandacht besteed.

De beschrijving door Hugo is een welkome aanvulling.

Wij hebben twee prachtige foto's van dit fenomeen op kunnen duiken. Teixeira met zijn onafscheidelijke hoed, en Teixeira met zijn uitpuilende tassen. Vooral gestrafte leerlingen moesten onder het gewicht van deze tassen zuchten.

Langs deze weg verzoekt de redactie om bijdragen uit oude HALO's. Oud-redacteurs hebben misschien nog wel aardige anecdotes te melden.

Paula van Cleef-Joachimsthal vermeldt de Paroolserie over de grootste Amsterdammers van deze eeuw waarvoor, u raadt 't al, onze oud-rector Gunning werd genomineerd.

Ik zelf besteed aandacht aan de uitreiking van de Yad Vashem-onderscheidingen in de aula van onze school.

Verder treft u in dit bulletin huishoudelijke mededelingen aan over de OLO-borrel op 6 februari en de kleine contributieverhoging. Is dit soms een reservering voor het millennium-probleem?

DK

"Wie één leven reddt, reddt de wereld"

(joodse wijsheid)

Woensdag 13 mei was een bijzondere dag in de historie van onze school. Voor het eerst vond er een (drievoudige) uitreiking van Yad Vashem onderscheidingen plaats. De staat Israël, als vertegenwoordiger van het joodse volk, verleent deze hoogste onderscheiding aan niet-joden, die zich buitengewoon verdienstelijk hebben gemaakt in de strijd tegen jodenverdelgers.

Tot nu toe zijn de onderscheidingen aan 11.000 mensen verleend, onder wie 4200 Nederlanders.

Ik was op een bijzondere wijze bij deze dag betrokken.

Sinds een jaar wist ik, dat de Yad Vashem onderscheiding aan de familie (Ab en Wil Toom) gegeven zou worden, waarbij ik samen met mijn moeder, tante en grootouders bijna drie jaar ondergedoken was. "Heeft u nog speciale wensen wat betreft de uitreiking?" werd mij als initiatiefnemer gevraagd door de Israëliische ambassade. Die speciale wens had ik.

Ik belde met Roel Schoonveld, die het een grote eer vond met het Amsterdams Lyceum als gastheer te kunnen fungeren.

Waarom het Amsterdams Lyceum?

Als (joodse) leerling was ik altijd zeer getroffen door de 4 mei herdenkingen door onze rector Ir. W. van den Broek. Uiteraard was ik op de hoogte van de wijze waarop Gunning in het begin van de oorlog afscheid had genomen van zijn joodse leerlingen. De schoolbevolking stond in de aula hand in hand in een kring om de uitgestotenen heen. Een uitreiking van deze onderscheiding in onze aula maakte voor mij de cirkel rond. Het toeval wilde, dat o.a. door de inzet van Tineke Wibaut-Guilonard rond dezelfde tijd de postume onderscheiding aan Johan Benders en zijn echtgenote verleend kon worden. Dat deze onderscheiding in onze aula uitgereikt moest worden, lag voor de hand.

In het OLO-bulletin van januari 1990 schreef ik over Johan Benders het volgende: Johan Benders zat in het verzet en werd gepakt. Hij werd vastgehouden in het Huis van Bewaring aan de Amstelveenseweg. Ook na een zwaar verhoor, gepaard gaande met marteling, zweeg hij. Uit angst toch door te slaan verkoos hij op 6 april 1943 met een Jan van Schaffelaar-sprong vanaf de derde verdieping de dood.

Omdat de onderscheiding ook nog werd gegeven aan de nabestaanden van mevrouw Schwencke-Vos, kwamen we op die bloedhete namiddag bijeen voor de uitreiking van drie postume onderscheidingen.

Er was een programma van muziek en voordracht door Lyceïsten. Er waren, zoals gebruikelijk, ook toespraken. Gastheer Roel Schoonveld ging in op de rol van de school in de oorlog. De naam Gunning viel vanzelfsprekend ook.

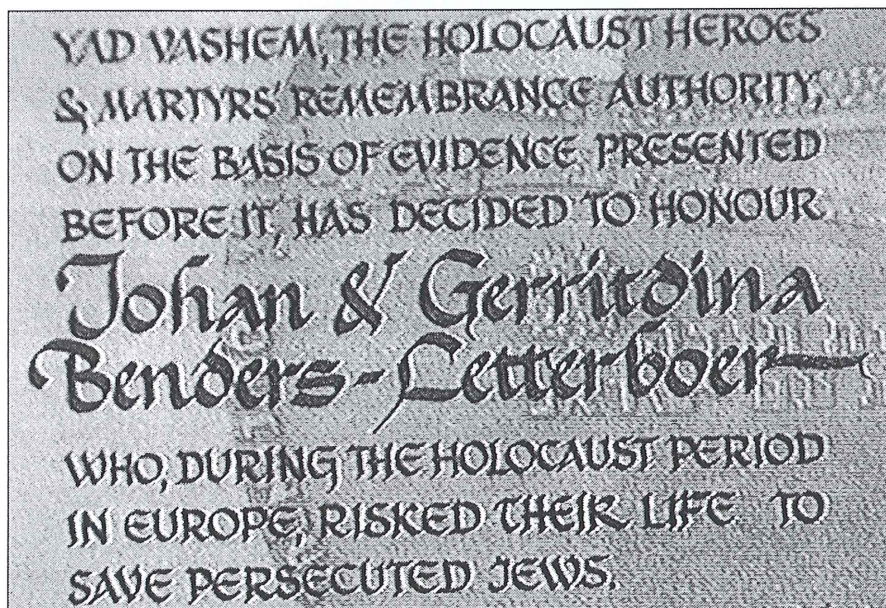
Gunning, wiens schoolwoning in beslag werd genomen, sloopte voor zijn vertrek alles wat de bezetter ten nutte zou kunnen zijn.

Zijn eigen variant van de 'verschroeide aarde'.

Uit de toespraak van mevrouw Ellen Benders, dochter van een vermoorde vader, bleek weer eens, dat het vooral de (nabestaanden van de) slachtoffers zijn die 'levenslang' krijgen.

Yossi Gal, Ambassadeur van Israël, reikte namens het joodse volk de onderscheidingen uit aan de in aanmerking komende nabestaanden.

Donald Koppel (1962)

oorkonde (detail)

medaille, behorende bij de Yad Vashem-onderscheiding

Een kopie van het programma - waarin de omschrijving van de onderscheiding en enige toespraken zijn opgenomen - kunt u aanvragen bij ons secretariaat.

H.A.L.O.*Het Amsterdams Lyceisten Orgaan*

1948 - 1950

In mijn dorp Ellecom hebben we zojuist een monument geplaatst. Ter herinnering aan 139 joodse mannen die hier 56 jaar geleden als dwangarbeiders door de Nederlandse SS-in-opleiding werden mishandeld. Drie overleefden dat niet. 135 verdwenen naamloos in concentratiekampen. Eén bleek het overleefd te hebben. Hij was bij de onthulling.

De grote vraag was: "Waarom heeft het 56 jaar geduurd voordat er iets gebeurde?" Het antwoord is aan mijn generatie, de mensen die in 1945 in de eerste klas van de middelbare school kwamen. Wij waren 12, 13 of 14 jaar. Wij hadden honger naar nieuwe dingen, naar mooie dingen. Na de puinhopen om ons heen hadden we geen behoefte aan het achterom kijken, aan verdrietige dingen. Er moest van alles gebeuren want er was niets meer dat normaal functioneerde. Ik zat in 1945 in de eerste klas van het Vossius Gymnasium en enkele jaren geleden hebben we elkaar weer ontmoet. Hoewel we minstens drie jaar met elkaar hadden opgetrokken, bleken we niets van elkaar geweten te hebben. Er werd ons niets gevraagd. We vroegen ook geen aandacht. Het bleek nu dat elk kind uit die klas de oorlog van dichtbij had meegemaakt. De één ondergedoken in een kast bij vreemde mensen; de ander in een concentratiekamp; van een derde was de vader een NSBer en zelfs dat wisten we niet. Onder redactie van Tineke Wibaut zijn er in 1991 over deze klas een boek en een videofilm gemaakt: *'En de kinderen zwegen..'*

Onze generatie had er geen geestelijke ruimte voor om het recente verleden een plaats te geven. De generaties boven ons, de ouders en grootouders, hadden vaak geen behoefte om er over te praten. Alleen de mensen die helemaal niets hadden meegemaakt, behalve het ongemak van een oorlog, hadden het met enige regelmaat over hun fiets die door Duitsers afgepakt zou zijn. Mensen die midden in de oorlog hadden gezeten konden er vaak niet over praten, en zeker niet tegen de kinderen. Waarom zou je al die ellende weer ophalen? Ook nu, na 56 jaar, konden de mensen die ternauwernood ontsnapt, er nog niet over vertellen. Het zit te vast, te diep; het verlies was te groot geweest. Het verlies aan medemensen, maar vooral ook het verlies aan menselijke waardigheid, aan menselijkheid.

Pas toen de jongere generaties erom begonnen te vragen, is er een stroom van herinneringen los gekomen in de vorm van boeken, films, foto's en wat er verder aan zichtbaar materiaal is.

Waar hadden we het in die na-oorlogse tijd dan over in HALO? Het oudste nummer in mijn bezit is van mei 1947 (een fotokopie dankzij Paula) met meteen al het goede nieuws dat onze school de Artistieke Interlyceale had gewonnen. Verder gaat het over roeien en basketbal, over kunst en letteren en over een onderwerp dat in die jaren erg veel discussie teweeg bracht: de doodstraf. "Is een mens gerechtigd zijn medemens te straffen?" De maatschappij was er mee bezig in de nasleep van oorlog en landverraad. Maar wij waren er ook mee bezig en hadden forse standpunten, waarvan het meest opmerkelijke was dat wij, net bekomen van hongervinter of erger, tegen de doodstraf waren en wel om zeer ethische redenen. Bij de politieke belangstelling voor de wereld om ons heen was ook Suriname een onderwerp van een vervolghverhaal over de mensen die daar wonen. Natuurlijk staan er ook melige dingen in. Ook lyceïsten kunnen heel flauw zijn. Als voorbeeld en tekenend voor die tijd de volgende advertentie: Uitzoeken! 5 ct.! Gomelastiek, linialen, inktlappen, gebruikte kauwgom, potloden etc. ...

HALO was in zoverre een bijzonder blad dat het door de leerlingen zelf gemaakt werd; leraren en rector bemoeiden zich er niet mee, tenminste niet van tevoren. Dat lijkt in deze tijd een overbodige opmerking maar de vrijheid van de jeugd ging in die jaren niet zo ver op de meeste scholen. Onze school was echt een uitzondering en op sommige terreinen zijn tijd ver vooruit.

Het nummer van februari 1948 vermeldt een veel grotere redactie dan voorheen en het is aan de bijdragen te merken dat er serieus werk van is gemaakt. Ik kom beroemde namen tegen zoals er zoveel onze school zijn gepasseerd. Meest opvallend zijn de reisindrukken van onze rector Dr.C.P.Gunning naar 'de Tropen'. De rector mocht natuurlijk wel in HALO schrijven als dat zo uitkwam....

Werkweek 1949 in het Maarten Maartenshuis

Die honkbalpetjes waren waarschijnlijk 'made in USA' en dus goed, en vooral 'in'. Nu komen ze uit Azië en zijn ze 'in' als je ze achterstevoren draagt. Er is in een halve eeuw veel veranderd in de wereld...

Opmerkelijk is de reactie van Remco Campert (redactie) op het zojuist verschenen boek 'De Avonden' van Simon van het Reve, zoals Gerard Reve toen nog heette. Er staat nog veel meer in deze aflevering. Misschien heeft het zin om, met toestemming van de auteurs, een soort bloemlezing te maken.

In het nummer van 1 juni 1948 blijkt 'Amsterdam' weer de Artistieke Interlyceale gewonnen te hebben. Het wedstrijdveld omvat Opstellen, Muziek, Improvisatie, Tekenen en Declamatie. Het opstel 'De Straat' blijkt van Rudi Kousbroek te zijn. Het ademt een sfeer waarvan ik mij herinner dat we allemaal probeerden om die te treffen in verhalen of gedichten. Lichtelijk surrealistisch en in de trant van de Franse zwart-wit film uit die tijd. Onder een foto van Gunning, stralend van trots omdat zijn school eerste was geworden, staat zijn uitspraak: 'Er is een streven bij dit jonge volk...'. Dit treft mooi de atmosfeer op school.

Verder bevat dit nummer weer berichten uit buitenland, zoals opnieuw uit Suriname, over het Oude Inka-rijk en mooie coplas van Herman Kater.

(wordt vervolgd)

Ank van Campen (eindexamen 1951)

HALO 1956-1957

In een hoekje van mijn boekenkast staat een ingebonden jaargang van HALO, die mij op Sinterklaas 1957 door een medeleerling van VI-bêta werd cadeau gegeven; uiteraard heb ik slechts een vermoeden wie dat geweest is, die op het goede idee kwam om mij op deze wijze een herinnering aan mijn redactieperiode mee te geven. Waren het losse nummers gebleven, dan had de 'levensstorm' ze ongetwijfeld verloren doen gaan. De pogingen van Paula van Cleef (zie OLO-bulletin nr. 20) om het HALO-archief te completeren leidden voor mij tot een leuke correspondentie en het verzoek van haar kant om enige herinneringen aan mijn redacteursperiode op schrift te stellen. Waaraan ik gaarne voldoe, mij realiserend dat dit alles ruim 40 jaren geleden is, maar met als geheugensteun dat kostbare bundeltje in een hoekje van mijn boekenkast. In het schooljaar 1956-1957 was de HALO-redactie zeer actief en verschenen zes nummers van HALO en een interlyceaal nummer. Omdat het een lustrumjaar was, werd het blad zeer luxueus uitgevoerd met een omslag in kleuren-druk, wat ons uiteindelijk in de financiële problemen bracht.

In de tijd dat ik tot de redactie toetrad ('als enige gymnasiast' zoals in het redactionele stukje stond) werd de Beschermheer van HALO en leraar Nederlands Bomhoff tot hoogleraar benoemd en mijn eerste pennevrucht was een gelukwens aan zijn adres met termen als 'eervolle benoeming' en 'hoge onderscheiding'. Later viel die eer ook de leraar Nederlands Lulofs te beurt. Het docentencorps van 'Het Amsterdams' was onmiskenbaar van hoge kwaliteit. Zo waren er ook leraren die promoveerden. Uit 'mijn tijd' de heer Krijn, die promoveerde op een mede op de school zelf verricht scheikundig onderzoek, en de heer Borsboom die een proefschrift schreef over Ter Braak. Nu hoor je niet veel meer over promoties van leraren bij het VWO en benoemingen tot hoogleraar. Zegt dat iets over veranderde tijden in het onderwijs?

Het achtste lustrum was aanleiding voor enkele prachtige HALO-nummers. Hoogtepunt van de viering was de grote feestavond in het Concertgebouw op 26 januari, bijgewoond door de oprichter en 'grand old man' Gunning. Hoogtepunt was de Lyceum Revue 'Halo..... 5x8' (een originele titel, want 5x8 sloeg behalve op ons 40-jarig bestaan ook op het noodnummer van de Amsterdamse politie), geschreven en geregisseerd door leraar geschiedenis Schraa en met heel veel inbreng van lerares Nederlands mevrouw Van Katwijk.

Een fantastisch stel mensen, met een geweldige inzet voor de school en met veel begaafdheden. Ik schreef een lovende recensie en toen ik in 1997 ter gelegenheid van het 16e lustrum naar de lessen voor oudleerlingen toog, kwamen de herinneringen

weer boven en maakte ik een kopie van mijn recensie van de revue. Ik woonde weer een les bij van de heer Schraa en kon constateren dat er nog niets veranderd was aan zijn ongeëvenaarde verteltechniek. Aanmerkelijk opgefrist over de Tachtigjarige Oorlog verliet ik het lokaal en kon nog net de snel wegbenende heer Schraa inhalen om hem de kopie te overhandigen met een korte toelichting. Hij werd er geloof ik wat door overvallen maar was wel blij verrast. Ook volgde ik een boeiende les van de heer Krijn, die mij begroette alsof we elkaar regelmatig zien, wat wellicht mede een gevolg is van mijn destijds grote belangstelling voor scheikunde. Hoe langer ik zelf in het universitaire onderwijs zit, hoe groter mijn waardering voor een groot deel van mijn leraren; jammer dat de mogelijkheden om bij lustra nog eens een les van een 'eigen' leraar te volgen om heel natuurlijke redenen minder worden!

Terug naar HALO: een bijzondere gebeurtenis was ook een gecombineerde werkweek in Wolkenland van de klassen 5c (HBS-A) en V-bêta, waar ik in zat. Een experiment dat werd uitgevoerd omdat elk der klassen op zich te klein was voor een werkweek. HBS-A en Gymnasium-bêta werden als uitersten in een soort schoolhiërarchie beschouwd, maar het werd onder leiding van leraar Teixeira een geweldig succes. Mijn verslag, verluchtigd met foto's (zelfs van de slaapzaal, waar een boze heer Teixeira even moest optreden), maakt daar gewag van: "de Gymnasiasten konden iets opsteken over enkele Engelse schrijvers en het Engelse drama en onze 'literair-economen' over klassieke onderwerpen. De belangstelling van beide zijden was groot en van de zogenaamde grenzen die men pleegt te zien tussen HBS en Gymnasium was hier niets te merken."

De heer Teixeira was een opmerkelijk man: zeer erudiet (hij kon in bijna alle vakken les geven en doceerde tijdens de werkweek vier vakken), liep uit angst voor tocht altijd met een hoed op in de gang en weigerde een krijtje met blote handen aan te pakken. Vóór zijn binnenkomst in een lokaal moest dit met open ramen gelucht worden, vervolgens werden deze gesloten waarna de hoed af kon en moest een leerling een krijtje in het speciale houdertje stoppen dat de heer Teixeira bij zich had.

*Teixeira met volle bepakking.
Leerlingen vervulden de rol van Sherpa's in de Himalaya.
foto Hein Hampe (1962)*

De redactie van HALO was lid van de Scholieren Pers Organisatie en beschikte uit dien hoofde over officiële perskaarten, die gratis toegang gaven tot bioscopen, schouwburgen en evenementen. Dat resulteerde in film- en theaterbesprekingen. Opmerkelijk was de gevariëerdheid van de inhoud van HALO: politiek, sport, cultuur, wetenschap en techniek. Er werd geschreven over klassieke muziek en jazz, er werd een polemiek gevoerd over moderne kunst; een vernietigend oordeel over 'La Guernica' van Picasso (sic!) werd door een andere leerling afgestraft. Ook boekbesprekingen verschenen en dat alles met een stijl en ernst die de hedendaagse schooljeugd zou kunnen verbazen. Ook vele gedichten, waaraan ik mij ook bezondigd heb, maar dan onder pseudoniem. In die gedichten lees je soms de worsteling naar de volwassenheid en een wat sombere levensvisie; het was een beetje de tijd van Weltschmerz en existentialisme. Ik schreef in een stukje met de titel 'De jeugd van tegenwoordig': 'De bruisende stroom levenslust slaat te pletter tegen de harde rotsen der werkelijkheid..... Vrije en onbevangen mensen worden de handboeien der samenleving omgedaan.' Tsjonge, jonge, een wonder dat het nog redelijk goed is gekomen en kennelijk een probleem van alle tijden. Ook herinner ik mij dat onze Beschermheer Borsboom mij een keer bij zich riep omdat enkele ouders hadden geklaagd over een gedicht van mijn hand dat naar hun mening niet thuis hoorde in een schoolkrant. Hij haalde zijn schouders erover op, wat niemand zal verbazen die hem heeft gekend.

Het interlyceale nummer doet verslag van de Culturele Interlyceale die dat jaar in Eindhoven werd gehouden en waar de vijf oudste lycea van ons land om de eer streden. Ons resultaat was helaas niet best: vierde van de vijf, en ik viel niet uit de toon met een vierde plaats bij de opstellen. In datzelfde nummer schreef ik ook over een droom die verband hield met wiskunde-huiswerk.

Na vijf HALO-nummers kwamen we tot de ontdekking dat de luxueuze uitvoering tot een bankroet had geleid. Ik verbaas me er nog over, hoezeer ons de vrijheid was gelaten in het zoeken van een drukker en de vormgeving van HALO. Het leverde ons een ernstig gesprek met Rector en Beschermheer op; de totale kosten lagen ver boven ons jaarbudget en het tekort is op een wijze aangezuiverd die we verder niet mochten weten. Zo kwam het, dat het zesde en laatste nummer een 'noodeditie' was in de vorm van een armoedig stencil van vier bladzijden.

Helaas is van de jaargang 1957-1958 slechts één nummer in het archief bewaard gebleven. Paula van Cleef zond mij een kopie, gedateerd 28 maart 1958, waarin tot ons beider verbazing te lezen stond dat ik van de Bovenbouw de winnaar was van een

door de nieuwe redactie uitgeschreven opstelwedstrijd; met een opstel 'Ontmoeting' verdiende ik een kaart voor de Schouwburg ter waarde van vijf gulden! Ik kan mij ook niet meer herinneren naar welke voorstelling ik ben gegaan, wat wellicht komt omdat ik in beslag werd genomen door het eindexamen. Ik bewaar de beste herinneringen aan mijn HALO-periode. We hebben er hard aan gewerkt en veel tijd aan besteed. Als ik het resultaat bekijk en vergelijk met de schaarse schoolkranten waar mijn eigen kinderen ooit mee thuis kwamen, hoeven we ons niet te schamen. Die goede herinneringen gelden trouwens mijn hele lyceumtijd. Je kreeg op 'Het Amsterdams' in vele opzichten een hele goede vorming en met het stijgen der jaren moet ik mij regelmatig inhouden om jongeren niet te zeer lastig te vallen met verhalen over 'hoe goed vroeger het onderwijs was'. De zinspreuk 'potius deficere quam desperare' ofwel 'beter tekortschieten dan wanhopen' is mij altijd bijgebleven en heeft zeker een rol gespeeld in mijn leven. De woorden klinken in deze tijd misschien wat ouderwets, maar voor mij geldt ook echt een couplet van het schoollied:

Waar ook de levensstorm ons jaagt,
 ons heendraagt over wereldzeeën,
 één beeld is er dat nooit vervaagt,
 dat is ons goed, ons trouw Lyceum!

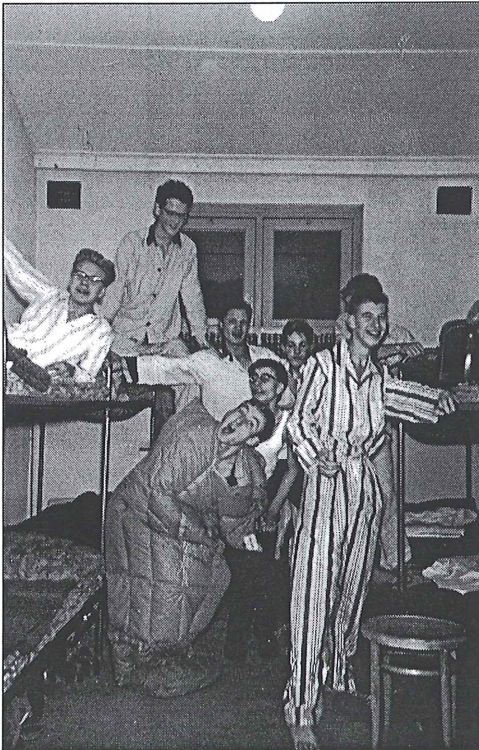
Hugo van Dam (1958)

*Wolkenland 1956:
 de heren Teixeira en Rijkmans
 (Teixeira: geheel gekleed:
 "The spy who came in with a cold")*

mevrouw Van Katwijk-Knapp en de heer Rijkmans

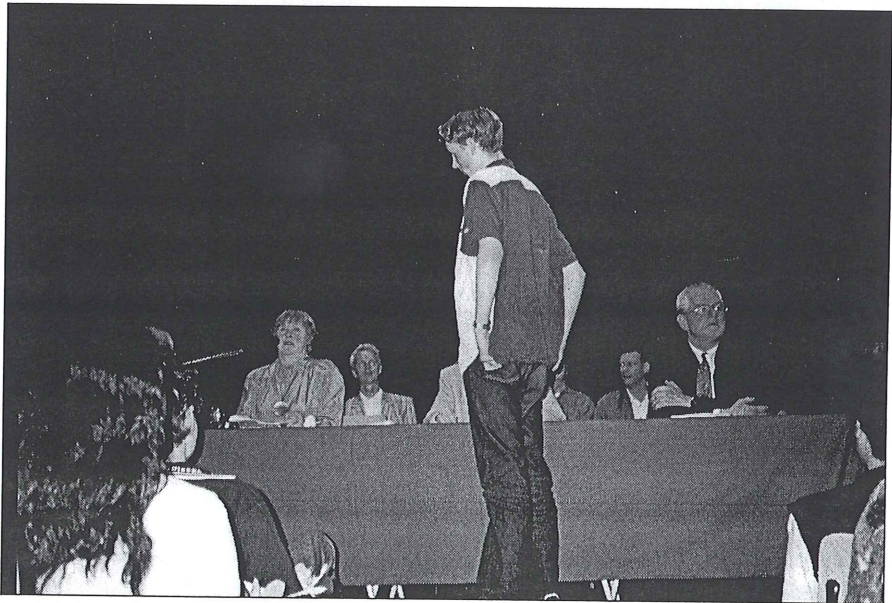

*Wolkenland:
Gym β en HBS-A broederlijk bijeen
op de slaapzaal. Vlnr: Hugo van
Dam, Jot Wolthuis, ?, Vincent
Prange, Alexander Heijdendael,
André de Goederen, Han van
Willigen.*

Geslaagd eindexamen 1998

Ashraf Abdelwahed
Rubin Aguas Mejia
Aqueel Ahmed
Bas Alberts
Marpessa Avans
Melanie Aveloo
Paul Bakker
Sanne Bakker
Barry van Beek
Willemijn Bergsma
Jade Bertholet
Roos Besançon
Josefine Blok
Lotje Blokker
Marius Boer
Helen Boers
Daan Bogerd
Rosa Boon
Manon van Bruggen
Rens van der Burg

Donny Chen
Michael Deinema
Alexander Dierick
Eva van Dijk
Lionel Dors
Riccardo Dragotta
Michel van Druuten
Anna Eckhardt
Yoko El Edrisi
Sabina Elasri
Tijmen Emmelkamp
Sander Enklaar
Charlotte Epskamp
Gilles Erkens
Marije Evers
Farid Farah
Adey Fissehatsion
David Gans
Jaji Gosschalk
Sander de Groot

Oscar Harlaar tijdens de uitreiking van zijn gymnasiumdiploma

Maickel Grünwald
Mustafa Güler
Hein Haan
Oscar Harlaar
Jasper Hauser
Bas de Heer
Maarten den Hengst
Rita Hermans
Coen van Heteren
Niels Hoeke
Rieneke Hoogendoorn
Jessica Huiskes
Channa Ipenburg
Sadie Johnson
Sjoerd de Jong
Arjan de Jongh
Martijn Kahlman
Mohamed Kintou
Nancy Kisjes
Donald Kohen
David Kok
Manus Koolschijn
Cyril Kriek
Barbara Kuijlenburg
Annika Kuijper
Barry Kuijt
Marc Kuil
Violet Kuiper
Daniëlle van de Kuit
Tanja Lagovskaya
Iona Leemeijer
Stefan Leenaars
Selina van Leeuwen
Sarah Lerberg
Mandy van Lint
Marloes Lutgerhorst
Lucas Luyken
Thomas Luyken
Omayra Mac Donald
Alexía Makris
Edward van Meeuwen
Claudine Meijer
Amzah Moelah
Nienke Munnik

Aegida Neradová
Kam Wei Ng
Dani Nuijten
Gwendal Olsthoorn
Brenn Oosterbaan
Sasja Ourikh
Songül Öztürk
Michelle Peemen
Sherron Perumal
Vincent Porck
Jonas van Praag
Sara Redmeyer
Bas Rouwenhorst
Irene Rouwenhorst
Frans van der Schaar
Annemieke Schakel
Cindy Scheeres
Barry Schneider
Jessica Schrier
Klaas Smit
Micha Spieker
Marciano Stella
Marije Stiebner
Nikky van Streepen
Marre Thijssse
Eugènie Tosch
Melissa Uriot
Eveline Veldt
Joggem Verheggen
Sander Verhoeff
Elvira Vermaning
Britt Verschoor
Pim Verschoor
Roser Vives Batista
Laurens Vollenbronck
Kirsten de Vries
Diederik Wesselink
Mischa van Willigen
Lisette Wisse
Carolien de Wit
Wendy Zaalman
Kevin Zacher
Guido Zoon

PROFICIAT!

Zij werden opgenomen in het oud-leerlingenbestand, met uitzondering van degenen die zijn overgestapt naar een andere afdeling. De nieuwe OLO-leden heten we van harte welkom in onze organisatie!

Yoko El Edrisi luistert naar de toespraak van mevrouw Boersma en Violet Kuiper zet haar handtekening, waarna zij hun gymnasiumdiploma in ontvangst nemen.

"Stadsgezichten"

Sinds kort verschijnt in de Amsterdamse krant **Het Parool** de rubriek *Stadsgezichten*. Daarin wordt regelmatig een profiel gepubliceerd van een 'groot Amsterdammer uit deze eeuw'. Lezers kunnen suggesties doen aan de redactie en een jury beslist wie de rubriek haalt.

Ik besloot een poging te wagen om Dr. C.P. Gunning tot *Stadsgezicht* te doen verheffen. Ter ondersteuning van mijn verzoek stuurde ik een exemplaar mee van de Lustrumbundel uit 1992, waarin de redactie alle benodigde gegevens over de oprichter van onze school kon vinden.

Onnodig te zeggen dat mijn poging succes had (anders had bovenstaande inleiding achterwege kunnen blijven): op 22 mei stond Dr. C.P. Gunning in de serie *Stadsgezichten* met een foto uit 1952 ter gelegenheid van zijn afscheid als rector.*)

Intussen is door Het Parool in samenwerking met het Amsterdams Historisch Museum op de binnenplaats van het museum een Stadsgezichten-fotogalerij ingericht. Tot mijn verrassing ontdekte ik daar deze foto - in groot formaat - geflankeerd door afbeeldingen van andere belangrijke Amsterdammers, zoals Aletta Jacobs, Dr. F.M. Wibaut, Ben Sajet en Carel Willink.

Ernaast staat de volgende tekst:

C.P. Gunning

Rector: (1886 - 1960)

Gunning was een ware voorstander van de lyceumgedachte: een school waar kinderen niet op hun twaalfde, maar op hun veertiende kiezen tussen HBS of gymnasium. In 1917 stichtte hij Het Amsterdams Lyceum, de tweede school van dat type in Nederland. De school moet opleiden voor het leven, vond rector Gunning. Lesgeven was voor hem het doorgeven van gedachten en kinderen een gevoel van eigenwaarde geven. Gunning was de inspirator en de leider van een nieuw soort school in Amsterdam: liberaler, met oog voor de belangen van de leerlingen. Oudleerlingen spreken van een thuisgevoel dat hij leerlingen gaf.

Een naoorlogs verzoek om minister van onderwijs te worden legde Gunning naast zich neer. Hij leefde voor de school.

*) belangstellenden kunnen een kopie van het artikel aanvragen bij het OLO-secretariaat

In de loop van 1999 zullen de Paroollezers mogen beslissen wie tot de grootste Amsterdammers van deze eeuw behoren.

Onder de tot nu toe gepubliceerde *Stadsgezichten* bevinden zich behalve de oud-leerlingen Gijs van Hall en Remco Campert ook Fred.Roeske, muziekleraar van 1922 tot 1934.

In september condoleerde ik de familie Kruseman met het overlijden van Rob Kruseman, één van de eerste regenten van onze school. In mijn brief memoreerde ik het feit dat het aan de suggestie van Rob en zijn schoolvriend Peter Fleck te danken was, dat een stukje Valeriusplein nu Dr. C.P.Gunningplein heet.

In haar antwoord schrijft dochter Pauline Kruseman dat haar ouders (haar moeder Netty van Lier was ook oud-leerlinge) en 'oom' Peter Fleck altijd veel over het Lyceum en Dr. Gunning vertelden. Vervolgens schrijft zij: "Ik ben directeur van het Amsterdams Historisch Museum en op één van de binnenplaatsen hebben wij samen met Het Parool een portretgalerij waar wij - natuurlijk - ook hr. Gunning hebben opgenomen"

Nu begreep ik, waarom juist onze oud-rector een plaatsje in de galerij had gekregen. Na een telefoongesprek met mevrouw Kruseman stuurde ze ons nog de volgende aanvullende tekst:

"Mijn hele leven heb ik mijn vader met veel respect en genegenheid horen praten over rector Gunning. Daarom hebben wij als Amsterdams Historisch Museum ook graag de plaats van Gunning in de rubriek "een groot Amsterdammer van deze eeuw" in samenwerking met Het Parool gestimuleerd.

De fotogalerij zal voorlopig nog te bezichtigen zijn."

Pauline Kruseman,

directeur Amsterdams Historisch Museum

Paula van Cleef

*Rob Kruseman, regent 1925/1926
foto uit gedenkboek 1932*

*de fotogalerij op de binnenplaats van het
Amsterdams Historisch Museum*

UITNODIGING

Oud-leerlingenborrel

Onze jaarlijkse Diesbijeenkomst in de aula vindt plaats op

zaterdag 6 februari 1999
aanvang 15.30 uur

Oud-leerling Olaf Post zal voor ons spelen. Wie in 1997 het lustrumfeest heeft bijgewoond, zal zich Olaf zeker herinneren als een talentvol pianist.

Evenals vorig jaar wordt op diezelfde middag de jaarlijkse reünie van oud-docenten gehouden. Grote kans dus dat u, behalve uw vrienden van vroeger, ook één of meer van de docenten van weleer zult ontmoeten.

Wie er zeker van wil zijn bekenden te ontmoeten, kan 't beste van tevoren met zijn klasgenoten een afspraak maken. Het OLO-secretariaat helpt u aan recente adressen.

Als u van plan bent te komen, wilt u dan bijgesloten formulier invullen en naar ons secretariaat opsturen?

Tot ziens op 6 februari!

het OLO-bestuur

Van het secretariaat

De OLO blijft proberen 'zoekgeraakte' oud-leerlingen op te sporen. Een goed middel daartoe blijkt de samenwerking te zijn met de lagere scholen van weleer, de tegenwoordige basisscholen.

Vanaf de oprichting van het lyceum hield Gunning een register bij van nieuwe leerlingen, waarbij hij ook de vooropleiding vermeldde, het Album Discipulorum Lycei Amstelodamensis.

Toevallig hoorde ik dat de Michiel de Ruyterschool in Amstelveen na een reünie een adreslijst van oud-leerlingen had samengesteld. Door in het register de leerlingen op te zoeken die afkomstig waren van 'O.L. IV' - de vroegere naam van die school - kon ik met behulp van de reünistenlijst weer een tiental oud-leerlingen aan ons bestand toevoegen, terwijl ik van mijn kant het oud-leerlingenbestand van de Amstelveense school kon aanvullen.

Nu wordt het de oud-scholieren van de **(Cornelis)Vrijschool** duidelijk, waarom zij als bijlage bij het vorige OLO-bulletin een brief van die school aantreffen over de viering van het 100-jarig bestaan eind juni 1998.

Dank zij het eerder genoemde register kon ik de school aan 180 adressen helpen; de Vrijschool was blijkbaar een belangrijke leverancier voor het Amsterdams Lyceum! In ruil ontving de OLO hun reünistenlijst, waardoor wij weer enige namen aan ons bestand konden toevoegen.

Een andere belangrijke leverancier, de **Willemsparkschool**, viert op zaterdag 11 juni 1999 het 75-jarig bestaan en ik heb mijn assistentie al toegezegd.

Wie zijn gegevens (graag ook naam en adres van klasgenoten) - inclusief schooljaren - instuurt naar de reüniecommissie, ontvangt t.z.t. nadere informatie.

Adres: mevrouw S. de Charro
Willemsparkweg 36
1071 HG Amsterdam

Paula van Cleef

Mededeling van de penningmeester

OLO-contributie

Het zal u ongetwijfeld niet zijn ontgaan dat het bedrag voor het OLO-lidmaatschap sinds de heroprichting in 1988 onveranderd is gebleven.

In verband met de in de loop der jaren gestegen porto- en andere kosten heeft het OLO-bestuur besloten de contributie met ingang van het jaar 1999 te verhogen van *f* 15,- naar *f* 20,- per jaar.

Wij vertrouwen erop dat u tegen deze geringe verhoging geen bezwaar zult hebben.

Betaling Contributie 1999

Wilt u het OLO-lidmaatschap voor 1999 met de bijgaande acceptgiro betalen? Rechtstreeks overmaken kan ook, en wel op bankrekening 46.78.07.493 tnv OLO, Warmond.

Degenen die in de VS of Canada wonen en niet beschikken over een rekening in Nederland, verzoeken wij een cheque (**USD 15.00**) te sturen aan:

Arthur Heydendael
1805 Spring Valley Rd.
Ossining, N.Y. 10562-2002

Derk Kappelle,
penningmeester

Van het secretariaat

E-mail

Het OLO-secretariaat is nu ook per e-mail te bereiken! Het adres luidt:

pvancleef@gironet.nl

Adresboek

Het adresboek (uitgave 1997) met supplement kunt u bestellen bij het OLO-secretariaat, waarna het u wordt toegestuurd met een acceptgiro ad f 10,- (incl. f 5,- portokosten).

Natuurlijk kunt u het ook aanschaffen als u op 6 februari a.s. de OLO-bijeenkomst op school bezoekt; daar ligt ook een supplement voor u klaar.

HALO-archief

Onze oproep in een vorig bulletin resulteerde in een belangrijke aanvulling van het HALO-archief. Niettemin blijven wij hopen op nog meer reacties.

in memoriam

Annie de Visser-Hoeben (1939)
Pim Haas (1929)
Gon Boissevain (1933)
Rob Kruseman (regent 1925-1926)
Frank van den Berg (regent 1929-1930)
Mira Rafalowicz (1960)
Rudi Stroobach (1952)
Lia Volkers (1953)
Carel van den Berg (1928)
Ernst Gottlieb (1949)
Frits Zeehandelaar (1935)
Anje Nielsen-Benders (1958)

